

Асоціація аспірантів-юристів

**МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ**

**«ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ ПРОБЛЕМИ
ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ
СУСПІЛЬНИХ ВІДНОСИН»**

22–23 січня 2021 р.

м. Харків

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ

І ПРАВА, ФІЛОСОФІЯ ПРАВА

ЄВРОПЕЙСЬКІ СТАНДАРТИ У СФЕРІ ДИСКРИМІНАЦІЇ ЗА ВІКОМ Грень Н. М.	5
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ В АСПЕКТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ЦІЛЕЙ СТАЛОГО РОЗВИТКУ Дідач В. І.	7
СОЦІАЛЬНА ДЕРЖАВА ТА ЇЇ РОЛЬ В ПОДОЛАННІ БІДНОСТІ В УКРАЇНІ Сидоркіна Р. Д.	11

НАПРЯМ 2. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО УКРАЇНИ ТА ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН, КОНСТИТУЦІЙНИЙ ПРОЦЕС, МІЖНАРОДНЕ ПУБЛІЧНЕ ПРАВО

УСУНЕННЯ КІЛЬКІСНИХ ОБМЕЖЕНЬ ТА ІНШИХ ПОДІБНИХ ЗАХОДІВ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЛЬНОГО РУХУ ТОВАРІВ В МЕЖАХ ЄС Войтюк Д. В.	16
ОСНОВНІ СКЛАДОВІ РЕГІОНАЛЬНИХ ДЖЕРЕЛ ЗАГАЛЬНОВИЗНАНИХ ПРАВ ЛЮДИНИ Заворотченко Т. М.	20
КОНСУЛЬТАТИВНІ ОРГАНИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ Медведєв П. В.	25
ПРОЦЕДУРА РОЗГЛЯДУ ТА УХВАЛЕННЯ ВИСНОВКІВ КОНСТИТУЦІЙНИМ СУДОМ УКРАЇНИ Хмарук Т. В.	28

НАПРЯМ 3. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОГО БУДІВНИЦТВА ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ, АДМІНІСТРАТИВНЕ ТА ФІНАНСОВЕ ПРАВО, АДМІНІСТРАТИВНИЙ ПРОЦЕС, ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

МЕХАНІЗМ РОЗГЛЯДУ ЗАПИТУ НА ІНФОРМАЦІЮ Калімбет А. Л.	33
ВПЛИВ ТРУДОВОЇ МІГРАЦІЇ НА ДЕРЖАВНУ БЕЗПЕКУ Макарчук В. В.	37
НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ В СИСТЕМІ СУБ'ЄКТІВ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ Маслова Я. І.	41

Література:

1. Конституція України. Із змінами, внесеними Законом України від 08.12.2004 р. № 2222-IV. URL: [http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254 %D0%BA/96-%D0%B2%D1%80](http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80) (дата звернення: 02.01.2021).
2. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13.01.2011 р. № 2939-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17> (дата звернення: 02.01.2021).
3. Абякімова Е. Е. Адміністративно-правове забезпечення доступу до публічної інформації: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Київ, 2014. 19 с.
4. Кушнір І.П. Особливості правових відносин щодо забезпечення запиту на публічну інформацію, розпорядником якої є Державна прикордонна служба України. Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України. Серія: Юридичні науки. 2018. Вип. 4. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnadrscrn_2018_4_12 (дата звернення: 02.01.2021).
5. Головенко Р., Котляр Д., Нестеренко О. та ін. Науково-практичний коментар до Закону України «Про доступ до публічної інформації» / за ред. Д. Котляр. Київ. 2012. 335 с.
6. Евгенъева А.П. Словарь русского языка: в 4 т. 2-е изд., испр. и допол. М.: Рус. яз., 1984. 543 с.

ВПЛИВ ТРУДОВОЇ МІГРАЦІЇ НА ДЕРЖАВНУ БЕЗПЕКУ

Макарчук В. В.

кандидат юридичних наук,
асистент кафедри конституційного права
та теоретико-правових дисциплін
факультету права та лінгвістики

**Білоцерківський національний аграрний університет
м. Біла Церква, Київська область, Україна**

Міграційна сфера людського буття, міграційні переміщення, міграційні процеси, міграційний простір, еміграція, депортація – ці поняття все більше вносяться до наукового обігу та практичного вжитку, відображуючи болісні процеси переміщення

населення, нажаль, забарвленого темними кольорами трагедії людських доль, несправедливості та бруталності. Саме тому міграційні процеси перебувають в центрі уваги світового та Європейського співтовариства, національних урядів демократичних держав.

Міжнародна міграція породжена розбіжностями, що існує між багатими та бідними країнами, між наявністю робочих місць та їх відсутності, між рівнем росту населення на індустріальній півночі та слабо розвинутому півдні, між безпекою і дотриманням прав людини. Ці розбіжності дедалі зростають: за даними Світового банку, різниця між середніми рівнями доходів у найбагатших та найбідніших країнах зросла з 11 до 1 у 1870 р., з 38 до 1 у 1980, а у 2015 з 95 до 1. Ці розбіжності існуватимуть, і також існуватиме і міжнародна міграція, попри запровадження будь-яких обмежень. На сьогодні налічується близько 245 млн. осіб, тобто 5% населення земної кулі, що не є громадянами країн, яких воно мешкають, включно з 15 до 20 млн. – у країнах Європейського Союзу. Спостерігається чітка тенденція переміщення населення з «молодих» країн, що розвиваються, до «старіючих», промислово розвинутих. Вважається, що міграційні потоки можна контролювати, оскільки міжнародна міграція охоплює лише 5% населення планети, тоді як 95% незважаючи на нерівність економічного, демографічного та політичного розвитку, поширення інформації та здешевлення міжнародних подорожей залишаються у своїх країнах [1, с. 134].

Капітал, будучи одним з основних факторів виробництва, являє собою весь нагромаджений запас засобів у продуктивній, грошовій і товарній формах, що забезпечує створення матеріальних благ. Іноземний і національний капітал забезпечує безперервність виробничого процесу та його розширення у світовому масштабі, структурну перебудову світового господарства унаслідок переміщення фінансових ресурсів з менш рентабельних у більш прибуткові сектори й галузі виробництва, крім того, в свою чергу, це збільшує розміри виробничого нагромадження капіталу, сприяє його концентрації та централізації. Потужним імпульсом розвитку міжнародного капіталу є незбалансованість державних фінансів у багатьох розвинених державах і країнах, що розвиваються. У зв'язку з цим механізм фінансування дефіциту

державного бюджету в багатьох країнах набув міжнародного характеру [2, с. 106].

На думку Кривенко К.Т., Савчук В.С., міжнародна міграція капіталу – це трансграничне переміщення одного з найважливіших факторів виробництва, який є результатом історично сформованого або набутого нагромадження засобів в окремих країнах, що створює економічні передумови для більш ефективного виробництва товарів і послуг в інших країнах. На відміну від зовнішньої торгівлі, яка набула значного поширення ще в докапіталістичні часи, вивіз капіталу стає можливим лише на вищих стадіях розвитку капіталізму, коли в найбільш розвинутих країнах унаслідок стрімкого щорічний вплив молодих спеціалістів за межі держави становить 10-12 %, де більшість мігрантів виконують роботу, що не потребує високої кваліфікації [3, с. 346].

Динаміка населення України характеризується демографічним спадом. Між 1991 і 2010 роками загальна чисельність населення скоротилася з 51,7 млн. до 45,9 млн. осіб, внаслідок різкого зниження народжуваності і від'ємного сальдо міграції. Очікується, що ця тенденція триватиме, загальна чисельність населення скоротиться ще на 10 млн. осіб до 2050 р. Крім того, до 2050 р. майже половину населення становитимуть люди віком старше 45 років [4].

Трудові мігранти, насамперед нелегальні, в умовах нинішньої української політичної дійсності стають зручним об'єктом політичних маніпуляцій. Насамперед це проявляється в час всенародних волевиявлень, тобто виборів і референдумів, у «просуванні» потрібних владі рішень чи кандидатів. Формальне право взяти участь у виборах на території української дипломатичної установи в країні перебування має кожен, хто досяг віку 18 років і легально перетнув кордон. Щодо нелегальних трудових мігрантів, то страх перед розкриттям нелегального статусу їх перебування та наступною депортацією виявляється значно логічнішим і зваженим способом дії, ніж виконання громадянського обов'язку і можливість впливу на долю нації [5, с. 95–96].

До основних проблем трудових мігрантів при їх поверненні слід віднести необхідність працевлаштування та повторну адаптацію. Наша держава фактично перетворилась на постачальника дешевої, але достатньо кваліфікованої робочої сили для багатьох країн близького та далекого зарубіжжя. Необхідність активного

втручання держави у перебіг трудових еміграційних процесів очевидна, а її політика сприяння трудовим міграціям громадян і посилення соціального захисту під час перебування за кордоном має стати ядром безпеки держави у міграційній сфері [6, 30].

Кінцевою метою міграційної політики держави стосовно трудових міграцій має бути здійснення через соціально-економічні заходи подолання економічної кризи, забезпечення зростання виробництва, ліквідація соціальної напруги в країні тощо. Таким чином забезпечується ефективність безпеки держави від внутрішніх і та зовнішніх загроз, чим і пояснюється важливість універсальної системи прикордонного та міграційного контролю.

Література:

1. Соснін О.В., Воронкова В.Г., Постол О.Є. *Сучасні міжнародні системи та глобальний розвиток (соціально-політичні, соціально-економічні, соціально-антропологічні виміри) : навч. посіб.* Київ : Центр навчальної літератури, 2015. 556 с. URL : <https://er.nau.edu.ua/bitstream/NAU/15896/1.pdf>

2. Павленко І.І., Варяниченко О.В., Навроцька Н.А. *Міжнародна торгівля та інвестиції : навч. посіб.* Київ : Центр учбової літератури, 2012. 256 с.

3. Савчук С.В., Кривенко К.Т., Беляєв О.О. *Політична економія : навч. посіб.* Київ : КНЕУ, 2008. 466 с.

4. *Механізми регулювання міграції на міждержавних рівнях. Україна – ЄС : діаграма.* URL : <https://megapredmet.su/1-54923.html>

5. Гороть А., Прокопчук К. *Правові проблеми впливу нелегальної міграції на національну безпеку України. Історико-правовий часопис.* 2013. № 1. С. 95-96. URL: http://historylaw.eenu.edu.ua/publ/2013/rozdil_2_konstitucijne_administrativne_informacijne_ta_finansove_pravo/a_gorot_k_prokopchuk_pravovi_problemi_vplivu_nelegalnoji_migraciji_na_nacionalnu_bezpek_u_ukrajini/3-1-0-23

6. Краузе О. *Зовнішня трудова міграція населення України. Галицький економічний вісник.* 2010. № 2 (27). С. 26-34. URL: http://elartu.tntu.edu.ua/bitstream/123456789/712/2/GEB_2010_v27_No2-O_Krause-Uxternal_migration_naselennyaUkrayiny_26.pdf